

социјалне заштите. Ове одредбе су уследиле као последица глобалне економске кризе. Оне су касније даље разрађене у одлуци Уставног суда од 6. фебруара 2012. године, у којој је Суд испитивао одредбе које омогућавају смањење пензија у периоду економске и финансијске кризе. У својој одлуци од 8. августа 2006. године, Уставни суд је запазио да у случају пропуста законодавца, који је забрањен Уставом, судови морају попунити празнине у сваком датом појединачном случају; то се мора урадити, као прво, применом Устава и општих правних принципа. Судска одлука, међутим, не укида обавезу законодавца да попуни правну празнину. Ова одлука Уставног суда значајна је за редовне судове када одлучују о случајевима који се тичу заштите права лица, онда када законодавац избегава да регулише дате односе одговарајућим правним средствима. У својој одлуци од 15. фебруара 2013. године, Уставни суд је изразио став да су законске одредбе у вези са државним буџетом 2009. године (и његовим усвајањем) сагласне Уставу, проглашавајући само неке од њих неуставним. Сам државни буџет 2009. године није окарактерисан као противуставан.

Економска криза је поставила и питање могућности смањења плата парламентарних посланика и финансирања скупштинских активности. У својој одлуци од 15. јануара 2009. године, Уставни суд је, тумачећи одредбе формулисане у својој ранијој јуриспруденцији, одобрио могућност смањења зарада припадника парламента (и зарада судија), као и трошкова предвиђених за парламентарне активности.

Одлуком Уставног суда од 20. априла 2010. године, сумирана је и даље разрађена доктрина смањења зајемчених права из области социјалне заштите, између осталог и оних која се тичу додељених и већ исплаћиваних пензија, у условима економске и финансијске кризе. У својој одлуци од 20. априла 2010. године, Уставни суд је формулисао извесне опште принципе који се морају поштовати када је законодавцу допуштено да усвоји одлуке о смањењу зајемчених права из области социјалне заштите, уколико се у држави јавила економска криза:

– Уставни концепт државног буџета подразумева да је, у условима економске кризе, смањење зарада и накнада службених лица и државних службеника у установама које се финансирају из државног и општинских буџета (и других запослени који се плаћују из фондова поменутих буџета) и њихових пензија, допуштено најдуже на једну буџетску годину, те да је у току одобравања државног буџета за следећу годину законодавац дужан да поново процени економску ситуацију у држави и да поново одлучи у погледу смањења поменутих социјалних гаранција;

– Када се у држави јави економска криза, законодавац приликом усвајања одговарајућих одлука у вези са ограничењем зајемчених права из области социјалне заштите, мора водити рачуна о уставним императивима правне државе, једнаким правима, правди, пропорционалности, заштити